

Straffemiddel har altsaa ogsaa vist sin Ubrugelighed til netop at afskaffe det Onde, som man ønsker at faa afskaffet.

De ærede Forslagsstillere eller en Del af dem have tydeligt under Forhandlingerne ladet forstaa, at de i Virkeligheden kun nødtvungent ere gaaede med til at faa Pryglestraffen indført. Der er i saa Henseende en betydelig Forskel paa det Standpunkt, den ærede Minister indtager, og det Standpunkt, som Forslagsstillerne staa paa. Den ærede Justitsminister ønsker Pryglestraffen for Pryglestraffens egen Skyld og betragter i Virkeligheden den som det centrale, det vigtigste i det foreliggende Lovforslag. De ærede Forslagsstillere eller en Del af dem se derimod paa Pryglestraffen som noget ganske underordnet og ønske i Virkeligheden, at den skulde træde i Baggrunden under de Forhandlinger, der ere blevne førte her i Salen. Navnlige det ærede Medlem for Storeheddinge (Svend Høgsbro) forsøgte forleden Dag at gøre gældende, at det, der var det centrale i Forslaget, det, der efter det ærede Medlems Udtryk karakteriserede Forslaget, var slet ikke Pryglestraffen, men derimod de Goder, som Folketinget altid havde sat Pris paa eller i mange Aar havde søgt at faa gennemførte: betingede Straffedomme, Hævelse af den kriminelle Lavalder og Afskaffelse af Legemsstraf for Børn og unge Mennesker. Naar den ærede Justitsminister forleden Dag gjorde opmærksom paa, at man i Praksis var kommen langt bort fra Lovens Bogstav, for saa vidt som Prygl for en stor Del allerede er afskaffet eller ikke bliver anvendt mod unge Mennesker, tyder det ogsaa paa, at man i Dommerstanden anser dette Straffemiddel for at være forfejlet. Og der er heller ingen Tvivl om, at de Goder, som dette Lovforslag byder paa, vil man inden ret lang Tid blive nødt til at gennemføre, og naar de allerede, som den højtærede Justitsminister udtalte, ere gennemførte ad anden Vej, saa tyder det jo paa, at man i Virkeligheden ikke her i Tinget skal søge at købe disse Goder, thi disse Goder vil man opnaa inden ret længe og har allerede i Praksis opnaaet adskillige af dem. Der er derfor ingen Grund til for dette Tings Medlemmer at søge at købe disse Goder ved at gaa med til det, som man ganske sikkert her i Folketinget vil tage som et Tilbageskridt, nemlig Indførelsen af Pryglestraffen.

Der er jo under disse Dages Debat blevet nævnt adskillige Slagord, som atter

og atter have trængt sig frem og have indtaget en fremragende Plads i Diskussionen. Der er blevet sagt, at man fra en vis Side ikke tog tilstrækkeligt Hensyn til Ofrene, men at det udelukkende var Bøllerne, man tog Hensyn til. Maa jeg her sige, at denne Paastand er selvfølgelig urigtig; der er ikke her i Folketinget nogen Sympati for Bølleuvæsenet, det er noget, man kan sige sig selv. Spørgsmaalet er blot, hvilke Straffemidler der er mest praktiske og hensigtsmæssige. At de ærede Forslagsstillere heller ikke anse Pryglestraffen for nogen attraaværdig Straf, fremgaar jo ogsaa deraf, at en Del af de Forbrydelser, for hvilke det Forslag, som den højtærede Justitsminister fremsatte i Efteraaret, fastsatte Pryglestraf, nemlig de Forbrydelser, som omhandles i § 5 af det foreliggende Forslag, altsaa de Forbrydelser, som falde ind under Straffelovens §§ 168—74, ere i det foreliggende Forslag undtagne fra dem, hvor Prygl skal anvendes som Straffemiddel. Men det vilde dog være urigtigt, hvis man som Følge deraf vilde paastaa, at de ærede Forslagsstillere ikke have haft til Hensigt at værne Kvindernes Ret i det Stykke lige saa godt som Mændenes. Maa jeg her udtale som min personlige Overbevisning, at hvis Prygl virkelig var et tiltalende Straffemiddel, vilde jeg finde det i høj Grad urigtigt, at man netop uddrog de Forbrydelser, som omtales i § 5 i det foreliggende Forslag, fra Pryglestraffen. Thi jeg anser for mit Vedkommende Voldtægtsforbrydelsen for en meget mere afskyelig Art af Forbrydelser end dem, som almindelig gaa under Navn af Overfald paa sagesløs Person.

Jeg skal i øvrigt ikke fordybe mig videre i dette Emne. Jeg har blot villet henlede Opmærksomheden paa de to Punkter, hvor man forsøger at indføre en ny Bestemmelse paa Lovgivningsomraadet med Hensyn til Ædruelighedsspørgsmaalet og med Hensyn til Befolkningens Stilling over for Ædruelighedsspørgsmaalet. Men jeg skal i øvrigt slutte med det Haab, at det maa lykkes her i Folketinget at tilvejebringe passende og, hvis det tiltrænges, skærpende Foranstaltninger imod Bølleuvæsenet. Jeg tror dog tillige, at de nuværende Straffemidler aldeles ikke kunne siges at forfejle deres Hensigt, og at man heller ikke i den Grad staar blank og bar i Retning af at have ny Midler, at man derfor behøver at gaa til Pryglestraf.

Jeg vil derfor for mit Vedkommende stemme for det Ændringsforslag, som mu-